

Oberstløytnant**Olstad** (H) 15/10-99

Undertegnede har tatt vare på et par artikler av Dem i Østlendingen. «Malurt i begeret» og «Finnmark 1944—45».

Det er med stille undren en leser om div. avtaler som London-regjeringen» sluttet med Storbritannia, og senere med Storbritannia, USA og Sovjet. Den historiske sannhet, når den får lov å komme fram, er at vi hadde ingen nordmenn i England som hadde hjemmel i norsk lov til å representere Norge. Nygaardsvold-regjeringen rappa med seg Norges gull, da de uten lovhjemmel dro til England. «Kanskje England vil godkjenne oss som regjering», sier Koth, og da kan vi benytte gullet til livets opphold!

Ellers så Koht fram til en jobb på et universitet i USA. Nygaardsvold var mer pessimistisk, han mente han var for gammel til å begynne på brygga igjen!

Alle norske tropper i England var frivillige i den engelske hær. Troppene kom til Finnmark under Scottish Command, og da de landet i Finnmark var de under sovjetisk kommando.

Norge som stat var etter kapitulasjonsavtalen den 10. juni 1940 ikke lenger i krig med Tyskland. Norge forpliktet seg ifølge denne avtale til ikke å gripe til våpen mot Tyskland så lenge den daværende krig varte.

Brudd på denne avtale var War Crime.

Nygaardsvold og gutta ble ikke anerkjent som regjering og krigførende av England. De fikk da stå med lua i handa — som De så riktig skriver — og se på at de allierte herjet med de erobrede våpen og materiellet for øvrig. Husmennene fikk noe småtteri. Brave, Little Norway!

Både fra England og Sverige kom det norske damefrisører, som begikk overgrep mot norske kvinner. Man spør seg, hva slags disiplin hadde man i disse tropper? Hadde man ikke underoffiserer eller militærpoliti som kunne hindre slike pøbelstreker? Disse damefrisører slapp selvsagt unna påtale og straff i likhet med Nygaardsvold og guttas ulovligheter i England. De satt uten hjemmel i norsk lov og foretok mye rart. En ny skilsmisellov kom litt baus på hjemmевærede koner som så darlingen komme i land med engelsk kone! Registrering av sjøfolk som hadde kommet i land med tynnslitte nerver etter å ha vært med på en torpedering, for så å bli sendt ut for manges vedkommende til samme behandling. Dette for å hjelpe «de så nasjoners beskyttere» til å beseire Tyskland. Fint lite hjalp det Norge. Jeg nekter å tro at soldater fra kompani Linge og andre nordmenn som hadde fått lukte krutt var med på overgrep mot norske kvinner.

G. Lien